

10
KİTAP

GİZEMLİ SERÜVEN

Çok iyi anlaşılan ve sık sık bir araya gelen dört kuzenin heyecan dolu maceralarının anlatıldığı on kitaplık bu serimizde nesli tükenmekte olan on farklı hayvan tanıtılmaktadır. Bu hususta bizlere düşen görevler akıcı bir dille anlatılmıştır.

Çocuklarımızın bu seriyi okurken her kitapta işlenen değerler ve kitap sonlarında yer alan "Duygusal Okur-Yazarlık Etkinlikleri" ile kendilerini nasıl ifade etmeleri gerektiğini ve empati kurmayı öğreneceklerdir.

Hem hayvan ve doğa sevgisinin anlatıldığı hem de insan ilişkilerine yön verecek olan bu serimizi okumaya davetlisiniz.

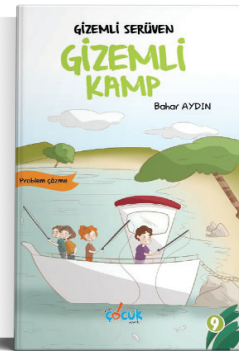
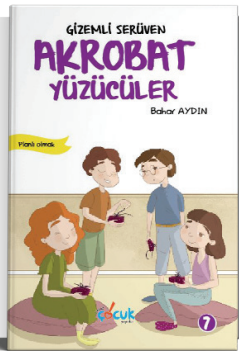
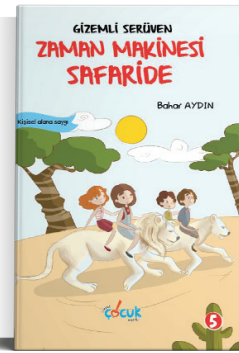
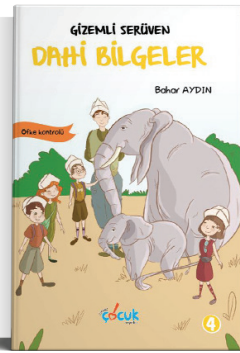
DEĞERLERİMİZ

- Duyarlılık
- Alay Etmeme
- Öfke Kontrolü
- Kişisel Alana Saygı
- Paylaşmak
- Planlı Olmak
- Sabır
- Problem Çözme
- Gayretli Olmak

13,5 x 19,5 cm ebat
Her biri 48 Sayfa
1. hamur kâğıt
Renkli, resimli

KAZANIMLARIMIZ

- ⇒ Noktalama işaretlerine dikkat ederek okur.
- ⇒ Görselden/görsellerden hareketle bilmediği kelimelerin anlamlarını tahmin eder.
- ⇒ Görsellerle ilgili soruları cevaplar.
- ⇒ Görsellerden hareketle okuyacağı metnin konusunu tahmin eder.
- ⇒ Okuduğu metinle ilgili soruları cevaplar.
- ⇒ Okuduğu metindeki hikâye unsurlarını belirler.
- ⇒ Okudukları ile ilgili çıkarımlar yapar.
- ⇒ Görsellerle okuduğu metnin içeriğini ilişkilendirir.
- ⇒ Doğal çevrenin canlılar için önemini farkına varır.
- ⇒ Doğal çevreyi korumak için araştırma yaparak çözümler önerir.
- ⇒ İnsan yaşamı açısından bitki ve hayvanların önemini kavrar.
- ⇒ İnsanların doğal unsurlar üzerindeki etkisine yakın çevresinden örnekler verir. (İnsanların doğal çevre üzerindeki olumlu ve olumsuz etkileri üzerinde durulur. Olumlu etkilerine de örnek verilmesine özen gösterilir. Nesli tükenmekte olan canlılara örnekler verilir.)
- ⇒ Doğa ve çevreyi koruma konusunda sorumluluk alır.

GİZEMLİ SERÜVEN

YER ALTI ORMANI

DİKKAT ÇOCUK YAYINLARI
ÇOCUK EDEBİYATI
GİZEMLİ SERÜVEN-YER ALTI ORMANI

GENEL YAYIN YÖNETMENİ
Zerrin GÜNER KUYTAK

YAZAR
Bahar AYDIN

EDİTÖR
Nureşan ÇAĞLARÖĞLU

REDAKSİYON
Büşra AYDIN

RESİMLEYEN
Merve KAYA

GRAFİK TASARIM
Şeyda SITKI

KAPAK TASARIM
Şeyda SITKI

YAYINCI SERTİFİKA NO: 42200

ISBN: 978-605-7656-16-2

Baskı: Salmat Matbaacılık / ANKARA
Matbaa Sertifika No: 47771

Meclis Mah. Derviş Sok. No:38/1 34785 Sancaktepe / İSTANBUL
Tel:0 216 912 21 22 Fax:0216 313 86 50
www.dikkatcocukyayinlari.com iletisim@dikkatcocukyayinlari.com

Fikir ve Sanat Eserleri Yasası gereğince bu eserin yayın hakkı
Dikkat Çocuk Yayınları'na aittir.
İzinsiz, kısmen ya da tamamen çoğaltılıp yayımlanamaz.

MERHABA,
BEN PANGOLİN

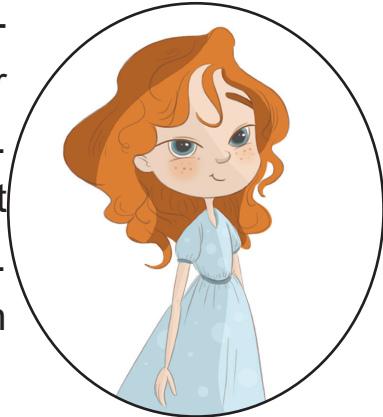

Adım Nehir. Kuzenlerimin içinde en kuralcı, düzenli olan benim. Çok tedbirliyimdir. Seyahate çıkarken çantamda şemsiyeden ilk yardım malzemelerine, gazoz açacağından pile

kadar ne ararsanız bulabilirsiniz. Randevulara her zaman 10 dakika önce giderim. Müfettiş olmak istiyorum.

Ahsen: Benim adım Ahsen. Arkadaşlarım çok esprili olduğumu söylerler. Girdiğim her ortamda şakalarım-
la düşündürürken bir yandan da güldürürüm. Arkadaşlarımla sohbet etmeyi çok severim. Gelecekte komedyen olmayı hayal ediyorum.

İhsan: Araştırmayı çok severim. Anaokulundayken bile şehrimizde gitmediğim müze kalmamıştı. Bilim dergilerinin abonesiyim. Herkes çizgi film izlerken ben belgesel izlerim. Gele-

cekte belgesel yapımcısı olmak istiyorum.

Mertcan: Sakin, uyumluyum ve çok merhametliyim. Biraz yavaş hareket ederim. Bu yüzden genellikle gideceğim yere geç giderim. Meraklıyım. İlginç sorularıyla çevremi şaşırtırım. Çok kararsızım. Gelecekte hangi mesleği seçeceğime karar veremedim.

Hepimizin ortak özelliğini söylemeyi unuttum. Merak! Tabii maceraya düşkünlüğümüzü de unutmamak gerekir.

Bu hafta sonu İhsan'dan herkesin hoşuna gidecek bir teklif geldi.

Ormanda bir araştırma gezisi yapalım mı?

Ormanda farklı ülkelerden getirilen, nesli tükenmekte olan hayvanlar da varmış.

Hem kocaman bir macera parkı da varmış.

Yaşasın!
Teleferiğe de bineriz.

Anlayacağınız, bu teklif herkesin çok hoşuna gitti. Hazırlıklarımız büyük bir heyecanla başladı. Büyüteler, böcek yakalama aleti, böcek inceleme merceği, gözlem defteri, kilim, yiyecek kapları, meyveler... Bu gidişle büyük bir bavula ihtiyaç olacak. Yok dedik, böyle olmayacak. En iyisi bazı malzemeleri çıkaralım.

En çok ihtiyaç duyacaklarımız dışındaki-leri antamızdan çıkarmaya karar verdik.

Şimdi sıra dev ormana hangi büyüğümüzle gideceğimize geldi! Tabii ki araştırmayı çok seven, yaşı ileri ama ruhu genç dedemle! Evet evet, yanlış okumadınız, dedemle! Yaşı 70 ama pek çok gence taş çıkarır bizim dedemiz. Koskocaman bağa tek başına çıkar, iyi bir yüzücüdür, ata biner, kilometrelerce yürür... Bize bazen gölden balık bile tutar. Kıscası benim dedem, süper kahramandır.

Ormana dedemin karavanı ile gideceğiz.
Dedemin karavanı da kendisi gibi süper. İçin-
de yatağı var, mutfağı var. Affedersiniz ama
tuvaleti bile var.

Sabah kuvvetli bir kahvaltıdan sonra büyükannemle vedalaşıp doluştuk karavana. Tabii büyükannemin muhteşem böreğini ve organik meyve suyunu da öğlen yemeği olarak çantamıza aldık.

Dedem hem bir gezgin hem de araştırmacı olduğu için muhteşem anıları vardır. Yolculuk süresince o güzel anıları dinledik. Dedem bizim yaşlarımızdayken izciymiş. Hatta bir keresinde ormanda arkadaşları ve öğretmenleriyle kamp yapmışlar. Kamp anılarını anlatmaya tam başlayacaktı ki:

Kamp mı?

Biz gitsek annem babam izin vermezler ama...

Ayyyyy biz de gitsek keşke, ne olurdu sanki!

Dedem dayanamadı, susturdu bizi:

— Tamam çocuklar... Söylediğime pişman ettirmeyin de paylaşımlarıma devam edeyim.

Hepimiz dedemin sözünü kestiğimize pişman olduk. Biz sustuk ve dedem anısını anlatmaya devam etti: "Okuldaki izci gurubu ile çıktık yola, başımızda kamp hocamız var. Virajlı yollardan ilerliyorduk... Arabanın arka kapağı açılmış, hiçbirimizin de haberi yok. Yiyecek kutumuz yolda düşmüş. Bunu gören arkadaşlarımız telaşa kapıldı:

Hiiii, bittik biz.

Ben açlığa hiç dayanamam.

Mahvolduk, ne yapacağız 2 gün?

Bir yandan en çok kitap okuyanımız açıklamalar yapıp bizi rahatlatmaya çalışıyordu: İnsan bedeni 3-4 gün susuz, 1 aydan fazla aç kalabilir. Telaşlanmayınnnnn!

Cebimizde beğenmediğimiz leblebiler, artan bisküviler, krakerler, yarım bıraktığımız meyveler... Hepsi bir kıymete bindi ki anlata-mam...

Kalan tüm yiyecekler öyle tatlı geldi ki... Herkes iki gün süresince neyi varsa paylaştı. Ama yine de elimizdeki erzaklar hepimize yet-medi.

Öğretmenimiz tecrübeli biriydi. Geçmişte de buna benzer durumlar yaşamış. Biz telaş-lıyken o hep bizi sakinleştirirdi. Meğer bildiği ne çok şey varmış. Bize ağaçların üstünden bal toplama taktiği bile öğretti."

Vavvv, çok ilginç şeyler yaşa-mışsınız!

Vayy be ağaçtan bal toplamayı da öğrenmişsiniz.

Yardımlaşmanın, dayanışmanın önemini de fark etmişsiniz.

— Hay aklınızla bin yaşayın benim akıllı torunlarım! Söylediklerinize ilave olarak yemeklerimizi artık bırakmamayı da öğrendik. Sahip olduklarımızın kıymetini anlamak için yokluğunu yaşamak gerekiyormuş anlayacaksınız.

Dedemin tatlı sohbetinden hepimiz kendimize düşen payı almıştık. En belirgin payı da Mertcan almıştı. Yiyecek çantamızı sıkı sıkı tutup çanta düşmesin diye önlemler alıyordu.

Artık maceranın merkezi, farklı hayvanların korunduğu, muhteşem doğa güzelliği olan ormana gelmiştik.

Orman büyük tellerle koruma altına alınmıştı. Dünyanın farklı yerlerinden gelen farklı hayvanlar vardı. Hatta nesli tükenmekte olan hayvanlardan örnekler de yerleştirilmişti.

Bir rehber, bizi gezdirmek için görevlendirilmişti.

Artık bir an önce görssek Őu hayvanları, macera parkında eğlensek iyi olacaktı.

Rehber amca kendini tanıttı:

— Çocuklar, benim ismim Orhan. Canlıları çok severim. Şehrimizde koruma altındaki hayvanlar için bir projenin planlandığını öğrendim. Gönüllü olarak görev aldım. Bu ormanın oluşturulmasında belediye ile uzun süre iş birliği içinde çalıştık. Bir yıl önce faaliyet vermeye başlayan ormanın rekor sayıda ziyaretçileri oldu.

Nesli tükenmekte olan hayvanların da korunduğu ormanımıza, genç gezginler de geldi. Eminim hayatınızda yaşadığınız çok güzel anılarla dolu bugünü sonla...

Adamcağız daha sözünü tamamlamamıŐtı ki:

Rehber amca önce hayvanların yaşlarını, geldikleri ülkeleri öğrenebilir miyiz?

Yiyecek çantamızı yerleştirebileceğimiz bir emanet dolabı var mı?

Benim kelebek koleksiyonum var da ölmüş kelebeklerden verebilir misiniz?

— Çok heyecanlı, meraklı bir grupta karşı karşıyayım. Sürpriz hayvanlarla karşılaşacaksınız. Önce macera parkında enerjinizi atabilirsiniz, dedi Orhan amca.

— Ama biz önce hayvanları görmek istiyoruz, dedik anlaşmışız gibi, hep bir ağızdan...

— Ooooo, çok mutlu oldum böyle hayvan sevgisiyle dolu bir grupta birlikte olduğuma. Haydi o zaman, başlayalım gezimize.

İki adım atmıştık ki bir duyuru geldi kulağımıza:

— Dikkat dikkat! Görevliler ve ziyaretçilerimize duyurulur:

Kafesinden kaçan bir pangolin aranmaktadır. Hayvansever vatandaşlarımızın desteğini rica ediyoruz.

Ne, pangolin mi?

Pandaya da benziyor ismi!

Dondurma markası gibi çok garip!

Ben biliyorum. Genellikle yalnız yaşamayı severler. Çok değişik kahverengi bir derileri var. Yavrularını doğduğunda da yanlarından ayırmazlar...

Mertcan dayanamadı:

— Tamam İhsan anladık, çok okuyorsun, çok şey biliyorsun.

— Çok şey biliyorum demek istemedim. Sadece biraz tanıtmaktı maksadım. Hayvan-severiz madem biz de aramalara yardımcı olalım diye bilgilendirmek istemiştim, dedi İhsan.

Biz diğer hayvanları unutmuştuk. Büyük bir azimle az önce adını duyduğumuz kayıp pangolini aramaya gönüllüydük.

İhsan'ın hemen bilgi vermesine haksız yere canımız sıkılmıştı. Aslında adını dahi ilk defa duyduğumuz pangolini hiç tanımıyorduk. Biz kimi arayacaktık?

Boyü zürafa gibi uzun mu?

Fil dişi gibi uzun dişi var mı?

Suda mı yaşar, karada mı, havada mı?

Rehber Orhan amca bizi hemen bilgilendirmeye başladı:

— Çocuklar! Daha ayrıntılı bilgileri ilerleyen zamanlarda sizinle paylaşırız. Ancak şu anda acil olarak pangolini arama çalışmalarını başlatmamız gerekiyor.

Arama kolaylığı olması için birkaç kısa bilgi vermek istiyorum.

Pangolinlerin derileri pulludur, kozalak gibi. Uzun bir kuyrukları vardır. Pençeleri çok güçlüdür. Geceleri ortaya çıktıkları için ağaç kovuklarına ya da kazılan çukurlara iyi bakmalısınız.

Dedemle birlikte küçük bir plan yaptık. Hepimiz farklı yönlere dağılacaktık. Pangolini ilk bulan kişi boynundaki düdükle üç kez art arda haber verecekti. Hepimiz hızlıca oraya gidecektik.

Kuzenlerim nerede ne yapıyor bilmiyordum. Bir ara Mertcan'la yollarımız kesişti. Mertcan'ın sırtında yiyecek çantası vardı. Bir yandan görmediğimizi zannederek gizli gizli sandviç yiyor, bir yandan "Gezmeye mi geldik, hayvan aramaya mı?" diye söyleniyordu.

Ben de kişisel özelliğim gereği, aldığım sorumluluğu en iyi şekilde yapmayı severim. Altını kaldırmadığım bitki topluluğu, ayıklamadığım yosun neredeyse kalmadı. Sonra dürbünle incelemeye karar verdim. Artık o kadar yakından bakıyordum ki her yere, minik karıncalar dahi gözüme dev gibi görünüyordu. Bir süre sonra başım dönmeye, midem bulanmaya başladı.

Saatime baktım, tam 2 saat 15 dakika 17 saniyedir pangolini arıyorduk. Yok, yok, yok! Yer yarılıp içine girmişti sanki.

Ben bunları yaşarken Ahsen artık ümidi kesik bir şekilde ayağı ile bir topa vurunca olanlar oldu. Bakın bize neler anlattı:

"Bütün gün boyu yorulduğumuza mı üzüleyim, pangolini bulamadığımıza mı, macera parkı için kurduğumuz hayallere ulaşamadığımıza mı?

Ümitlerim kesik bir hâlde çimlerin üzerindeki bir topa ayağımla vurayım dedim. Bir vurdum, top hareket etmedi. Bir daha vurdum, gene hareket etmedi. Her zaman oynadığımız toplara da benzemiyordu. İyice yakınlaşınca ne gördüm dersiniz? Bu bir top değil. Sanki kozalak gibi derisi olan bir varlık. Hem de top gibi yuvarlak. Yoksa dedim, aradığımız hayvan bu olmasın! İyice yaklaşıncaya baktım, bizim aradığımız pangolin. Hemen boynumdaki düdükle çağırdım diğerlerini. Çabucak geldiniz zaten."

Biz Ahsen'i dinlerken yerde top gibi görünen varlığa hepimiz eğilip baktık. Hiç hareket yoktu. İhsan dayanamadı:

— Pangolinler biraz utangaç olurlar, yalnızlığı da severler. Ondandır açılmaması, dedi.

Bulduğumuz yer biraz tümseği olan bir tepeydi. Mertcan:

— Bir de ben dokunayım bakalım, belki hareket eder, dedi.

Ayağı ile hafifçe dokunmasıyla pangolin yuvarlanmaya başladı.

Mertcan: Hiiii! İnanın ben sadece ayağımla hafifçe dokundum.

İhsan: Aşk olsun Mertcan, o kadar aradık, bulduk, şimdi de kaybetmek üzereyiz pangolinimizi...

Dedem: Haydi acele edin takip edelim! Kaçırmayalım elimizden, dedi.

Pangolin önde yuvarlanıyor, biz arkada onu takip ediyorduk. Pangolin önde, dedem ve dört kuzen arkadaydık. Allah Allaaahhh! Şuna bak, amma macera yaşadık bugün! Macera parkına gerek kalmadı! Farklı söylemler, kızgınlıklarla koşuyorduk. Olacak ya işte! Pangolin gitti gitti, bir mağaranın içine doğru girdi. Dedem yanımızda olmasa korkardık mağaraya girmeye. Dedemle birlikte daldık, pangolinin arkasından mağaraya. Duvarlarında eski gaz lambalarının olduğu, loş ışıklı, oldukça gizemli bir mağaraydı burası. Şaşkınlıkla tavanı, duvarları, yerleri inceledik.

Mağara duvarlarında açıklayıcı levhalar yazılıydı. Merakla okuduk:

Kendinizi bu mağaraya girmekle çok mutlu hissedebilirsiniz. Eğer krokiyi doğru okur ve uygularsanız çok özel bir ortamla karşılaşacaksınız.

Hep bir ağızdan:

— Hadi dede, hadi uygulayalım lütfen!
Hadi, hadii dedik.

— Tamam çocuklar, ben de heyecanlıyım. Dikkatli olmalı ve önce bir tuzak olmadığını anlamalıyız, demişti ki dedem...

İçeride bulunan emniyet görevlilerini gördük.

Dedem:

— Çocuklar tamam, rahat edebiliriz. Polislerimiz varsa güvenlik sorunu yok demektir, dedi. Sonra polis amca:

— Kıymetli misafirlerimiz, rahat olabilirsiniz. Bu mağara, macera ormanının bir parçası. Herkes bu ortamdan faydalanamıyor, çok kıymetliymişsiniz. Duvarlardaki yönergeleri takip ederek mağaradaki sürpriz güzelliklere ulaşabilirsiniz, dedi.

İçimiz rahatlamış olarak yönergeleri okumaya başladık.

Kıymetli araştırmacı: 10 büyük adım atın. Sağa dönün, 20 küçük adım daha atın. Bulduğunuz yerde 5 kez zıplayın ve yer altına açılan kapıdan girin. Merdivenleri inin. Muhteşem alana girin.

Hepimiz heyecanlıydık. Kalbim sanki yerinden çıkacaktı.

İçimizde en dikkatli olan ben olduğum için dedem yönergeleri hatırlatma görevini bana verdi. Mertcan:

— Önce büyük adım ama dedemin adımı mı, bizim adımımız mı, diye ilk defa çok mantıklı bir soru sordu.

— Ben bakmıştım not kısmına, dedim. "35 ile 40 numara arasındaki ayakkabı numaraları olan ayaklar için" yazıyordu.

Dedem:

— Hay aklınla bin yaşa benim akıllı kızım, dedi.

Başladık adımları atmaya. Geldik hep beraber son noktaya.

Zıpladık 5 kez. Bastığımız zeminin az ilerisi kaymaya başladı. Aşağıya açılan geniş bir alan oluştu. Şaşkınlıkla izledik. Merdivenden aşağıya inebileceğimiz söylenmişti. Ahşap merdivenlerden dedem önde indi. Ben kuralları hatırlatmak için arkadaydım, İhsan belgesellerine sağlam bilgiler kaydetmek için benim arkamda. Ahsen, İhsan'ın arkasında ve en arkada da yiyecek çantasıyla Mertcan.

Tam 20 basamak indik ahşap merdivende. Sonra gördüğümüz manzara karşısında ağızımızdan:

Muhteşeeemmm!

Gözlerime inanmıyorum!

Filmlerde gördüğüm manzaraların aynısı.

Vaaaavvvvv!

sözleri çıktı.

Yer altında cıvı cıvı kuşların öttüğü, aslan kükremelerinin duyulduğu, köpek havlamalarının, zürafa ve fil seslerinin birbirine karıştığı muhteşem bir orman daha vardı. Manzaranın muhteşemliğinden şaşkınlığımızı atamamıştık ki hoparlörden bir ses yankılandı:

"Yer altı ormanına hoş geldiniz. Bu saklı ormanda gezi yapma hakkını elde eden ziyaretçiler arasında yer aldınız. Hepinizi tebrik ediyoruz. Yukarıdaki ormanda dikkatle gözlemlendiniz. Kafesinden kaçan pangolini bulmak için yüksek performans gösterdiniz. Hayvanseverliğiniz, bu ormanda gezme hakkını sizlere kazandırdı."

Hepimiz birbirimize mutlulukla sarıldık. Mertcan her zamanki gibi saf saf sordu:

— Bu ormanın yukarıdakinden farkı nedir?

— Bu ormanda az evvel takip ettiğiniz pangolinle konuşabileceksiniz, açıklaması yapıldı.

— Neee! Konuşabilecek miyiz, dedik şaşkınlıkla.

— Evet evet! Yanlış duymadınız, konuşabileceksiniz. Sağa baktık, pangolin yok; sola baktık, pangolin yok!

— Offf ya! Gene mi kayboldu, tekrar mı arayacağız, dedi Ahsen.

— Valla benim ayaklarımda hiç güç kalmadı, zaten yiyecek çantası da belimi büktü. Konuşmak istiyorsa bizi kendisi bulsun, dedi Mertcan. O sırada dedem:

— Aaaa bakın, bize doğru geliyor, dedi.

— Merhaba gençler, meraklandırımdı sizi kusura bakmayın, arkadaşlarımı özlemiştım, selamlaştık.

— Aaaaa, gerçekten de konuştu! Kulaklarıma inanamıyorum, dedim.

İhsan:

— Gelecekteki belgesellerim için ilk ağzıdan hemen bir şey öğrenebilir miyim? Ne ile beslenirsiniz?

— Biz en çok karınca ve termitlerle besleniriz. Onları da kokularından buluruz.

Sonra bize bir gösteri yaptı. Az ilerideki bir karınca topluluğunun yuvasına dilini uzattı. Dilini çıkardığında üstü karınca ve termitlerle doluydu. Veee en ilginç de dili 2 metre mi desem, 3 metre mi desem, upuzuuuundu! Yakaladıklarını dişi olmadığı için bir seferde yuttu. Bu muhteşem şova dayanamadık:

— Tebrikleeerrrr, diyerek alkışladık pangolini.

Hem yürüyor hem sohbet ediyorduk sevgili pangolin arkadaşımızla. Birden kulağımıza kuvvetli bir aslan kükremesi geldi. Hepimiz korku ile birbirimize sarıldık. Baktım, pangolin gene tostoparlak olmuş. Ortalığı o anda çok pis bir koku kapladı. Bir yandan burnumuzu kapattık, bir yandan hızla kokulu ortamdan uzaklaşmaya çalıştık.

— Ahhh! Nedir bu koku?

— Bir an önce buradan uzaklaşalım.

— Bu muhteşem ormanda böyle bir koku ile karşılaşacağımı tahmin etmezdim.

— Burnumun direği kırıldı.

— Kanser ve farklı hastalıkların tedavisinde kullanıldıkları için yakalanıp öldürülen, satılan çok kardeşim oluyor. Onlar için özel koruma önlemleri alınması en büyük dileğimdir yıllardır. Neyse ki son yıllarda güvenlik önlemleri alınmaya başladı. Avlanma yasağı için bazı yasaklar getirildi.

Biz bunları konuşurken Mertcan pangolinleri daha çok tanımaya azimliydi:

— Tanıştığımızdan beri dikkatimi çok çekti. Hep içimde kaldı bu konuda konuşamadık. Deriniz, tıpkı çam ağacının kozalağına benziyor. Çok da esnek görünüyor. Nasıl oluyor da kırılmıyor? Bu sözler üzerine İhsan bilgileriyle hepimizi aydınlatmak için atıldı:

— İnsanların saçında ve tırnaklarında bulunan maddeden oluştuğu için esnek.

— Hımm, neymiş bu maddenin adı?

— Keratin.

Bizi dikkatle dinleyen pangolin de bu sayede kendini daha iyi tanıyordu. Saf saf bir Mertcan'a bir de İhsan'a baktı.

Baktım, hâlâ öğrenme ortamı bitmemiş. Ne öğrenecek kârdır, diye düşündüm. Ne sorarsam ne sorsam diye biraz düşündüm. Ben hayatımda tedbire çok önem verdiğim için pangolinlerle tanıştığım için beri dikkatimi çeken soruyu yönelttim:

— Derinizin rengi size neler sağlıyor?
Mesela kırmızı olsun ister miydin?

Tam o sırada gizemli ormanda bir aslan
kükremesi duyuldu.

Allaaaahhhh!
Ben çok korkarım aslanlardan.

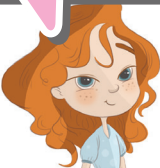
Kükreyiş tonundan çok
acıktığı anlaşılıyor. Aslanlar
acıncınca böyle kükrerler.

Hayır İhsan, bu ton yav-
rularını düşmanlardan ko-
rumak için.

Arkadaşlar! Aslanın kükre-
mesini incelemeyi bırakın da
karşıdaki pangoline bakın.

Bir baktım, karşımızdaki pangolin ortalıkta yok. Hızla kayalıkların arasına giriyor. Aslanın sesinden mi korktu, ne olduysa soruma cevap veremedi.

Karşıya baktım, pangolin ortada yok.

Uzaktan bakınca pangolini görmek oldukça güçtü.

Ahsen bana bakıp:

— Aldın mı sorunun cevabını Nehir, dedi. Ben meraklı gözlerle Ahsen'e bakıp:

— Ne cevabı? Ne demek istediğini anlamadım, dedim.

— Pangolinlerin derilerinin rengi, aslında onların bazı ortamlarda fark edilmemesini sağlıyor. Bu da onların düşmanlarından korunmalarını destekliyor. İhsan ekledi:

— Evet bir belgeselde izlemiştım. Birçok hayvanın özellikleri, yaşadıkları ortama uygun. Buna da kamuflaj deniyor.

Pangolin kayalıkların arasındayken Ah-sen bir fikir attı:

—Çok güzel bir dostluğumuz başladı pangolinle. Hem onu çok da sevdim. Pangolin için bir armağan hazırlasak nasıl olur?

Mertcan:

— Bu ortamda nereden bulalım armağanı, dedi. Ahsen:

— Armağanı hemen vermek zorunda değiliz. Kargoyla da gönderebiliriz, dedi.

— Anlamlı bir hediye olsun. İsterseniz herkes fikrini söylesin, dedim.

Ormanda göremedim, dev bir salıncak yaptıralım.

Nesli tükenmekte olan hayvanlar için belgesel hazırlayıp toplumu bilinçlendirelim.

Bir paket karınca ve termit hazırlayalım.

Bence yavru pangolinler için özel bir karyola hazırlatalım.

Orhan amca, yaptığımız teklifleri rehberimiz olarak değerlendirdi:

— Mertcancığım! Ormanın gezmediğiniz bölümlerinde dev bir salıncağımız var. Bu nedenle teklifini uygulayamayız.

Ahsenciğim! Pangolinler doğal ortamda karınca, termit aramayı, yemeyi severler. Bu nedenle senin teklifini de gerçekleştiremeyiz.

Nehirciğim, pangolinler 2 yaşına gelene kadar annelerinden ayrılmaz. Bu sırada da birlikte uyurlar. Bu hediyeyi de hazırlamamız uygun olmaz.

İhsancığım! Senin teklifine gelince... Tüm insanlığın nesli tükenmekte olan hayvanların korunması konusunda bilinçlenmesi gerekiyor. Son yıllarda 7500 adet pangolin derilerindeki pullar için öldürüldü. Belgesel hazırlamanız ve insanları bilgilendirmeniz çok büyük bir hediye olur, pangolinler için. Arkadaşlarının yaşamının emniyette olacağını bilmek, pangolini çok mutlu edecektir.

Orhan amcanın açıklamaları hangi tekliflerin neden kabul edilmediğini, hangi teklifin neden kabul edildiğini bilmemiz konusunda hepimizi aydınlatmıştı.

— Nesli tükenmekte olan hayvanların korunması için belgesel hazırlamak, çok güzel fikir, dedik.

Biz kararımızı vermiştik ki pangolin dostumuz da sakin ve sessizce yanımıza geldi.

Macera ormanındaki gezimizin kalan dakikalarını sevgili pangolin dostumuzla sohbet ederek geçirdik.

— Ben sizi çok sevdim. Çok bilinçli, araştırmacı çocuklarsınız. Tekrar görüşmek isterim, dedi.

— Size bir hediyemiz olacak. Aslında tüm pangolinlere!

— Nedir o?

— Birlikte çektiğimiz fotoğraflarla bir belgesel hazırlayacağız.

— Niçin?

— Pangolinlerin neslinin korunması için.

— Muhteşem bir armağan! Buna tüm pangolin dostlarım çok sevinecek.

Belgeseli hazırlarken en büyük destekçimiz tabii ki dedem olacaktı. Müjdeyi paylaştıktan sonra vedalaşma zamanı gelmişti.

Birbirimiz için güzel dileklerde bulunarak gizemli ormandan ayrıldık.

Nesli tükenmekte olan pangolinler için yapılacak çok işimiz vardı. Bir an önce eve gidip çalışmaya başlamalıydık.

Farkındalık

Çevremizde gelişen olayları bilme, algılama becerisidir. Bu beceriyle sahip olduklarımızın değerini daha iyi anlayabiliriz.

İhsan, elma dilimlerden parmağını kesti. Canı acıdı. Bir süre yazı yazarken işaret parmağını kullanamadı. Parmaklarının yaşamındaki önemini o gün çok daha fazla fark etti.

Mertcan bademciklerinden ameliyat olduğunda birkaç gün yemek yiyemedi. Canı portakal ve elma çektii ama yiyemiyordu. Beslenmenin önemini fark etti. Bu farkındalıkla meyveleri son parçasına kadar bitirmeye özen gösterdi.

Senin, yaşamında kahramanlarımızın yaşadıklarına benzer durumlar var mı? Farkındalığının sonucunda yaşamında neler değişti? Haydi düşünelim, yazalım.

.....

.....

.....

.....

HİKÂYEMİZ

Konu:

.....
.....
.....

Ana Fikir:

.....
.....
.....

Karakterler:

.....
.....
.....

Olaylar:

.....
.....
.....

Yeni Kelimeler:

.....
.....
.....

Yer ve Zaman:

.....
.....
.....